KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 327/88

af 3. februar 1988

om iværksættelse af en destillation til supplering af den i artikel 41 i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillation for vinproduktionsåret 1987/88

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3992/87 (2), særlig artikel 41, stk. 10, og artikel 81,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87 (4),

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1678/85 af 11. juni 1985 om fastsættelse af de omregningskurser, der skal anvendes i landbrugssektoren (5), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 56/88 (6), og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2786/87 (7) blev der åbnet for en destillation, der er forbeholdt indehaverne af langfristede oplagringskontrakter for bordvine for produktionsåret 1986/87; denne destillation kan kun omfatte vine af høj kvalitet, for hvilke der er indgået oplagringskontrakter; da perioden for forarbejdning af vinene var udløbet, blev det for dette produktionsår konstateret, at kvaliteten af bordvin i visse tilfælde lå langt under gennemsnittet; det forekommer derfor hensigtsmæssigt at tillade destillation af vin af lavere kvalitet i stedet for vin, der er efterspurgt på markedet;

under disse vilkår bør der iværksættes en foranstaltning, der giver de producenter, som kan destillere i henhold til forordning (EØF) nr. 2786/87, mulighed for at fremlægge kontrakter, der træder i stedet for de i henhold til ovennævnte forordning indgåede kontrakter; i forbindelse med denne destillation bør der fastsættes en pris, som tager hensyn til kvaliteten;

i artikel 41, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 822/87 er den mængde bordvin, der kan omfattes af de pågældende foranstaltninger, fastsat til 6,2 mio hl; den i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 4023/87 (8) åbnede destillation skal omfatte 4 mio hl, hvorfor det er nødvendigt at begrænse foranstaltningen til 2,2 mio hl;

for denne destillation skal gælde de samme regler som dem, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 2179/83 (9), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3805/85 (10);

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. En supplerende destillation i henhold til artikel 41, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 822/87 iværksættes for en maksimumsmængde på 2,2 mio hl for de producenter, der med henblik på godkendelse har fremlagt en kontrakt eller en angivelse vedrørende den i henhold til forordning (EØF) nr. 2786/87 iværksatte destillation, og som endnu ikke har leveret vinen til destilleriet.

2. I henhold til artikel 47, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87 kan de producenter, som i produktionsåret 1986/87 var omfattet af forpligtelserne i artikel 35, 36 eller 39 i forordning (EØF) nr. 822/87, kun omfattes af de i nærværende forordning fastsatte foranstaltninger, såfremt de godtgør, at de har opfyldt deres forpligtelser i de referenceperioder, der er fastsat henholdsvis i artikel 16 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2672/86 (11), artikel 13 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2705/86 (12) og artikel 22 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 854/86 (13).

Artikel 2

1. De i artikel 1 omhandlede producenter kan senest den 7. marts 1988 med henblik på godkendelse fremlægge leveringskontrakter og destillationsangivelser, der er udfærdiget i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83.

(1) EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.
(2) EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 20.
(3) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 9.
(4) EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.
(5) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 11.
(6) EFT nr. L 6 af 9. 1. 1988, s. 22.
(7) EFT nr. L 268 af 19. 9. 1987, s. 9.
(8) EFT nr. L 378 af 31. 12. 1987, s. 48.
(9) EFT nr. L 212 af 3. 8. 1983, s. 1.
(10) EFT nr. L 367 af 31. 12. 1985, s. 39.
(11) EFT nr. L 244 af 29. 8. 1986, s. 8.
(12) EFT nr. L 246 af 30. 8. 1986, s: 61.
(13) EFT nr. L 80 af 25. 3. 1986, s. 14.

Godkendelse af disse kontrakter eller angivelser medfører annullering af de af samme producent i henhold til forordning (EØF) nr. 2786/87 indgåede kontrakter for den mængde, der svarer til den godkendte mængde, og såfremt de af sidstnævnte kontrakter omfattede vine endnu ikke er leveret til destilleriet.

2. Den bordvin, der omfattes af den i stk. 1 omhandlede kontrakt eller angivelse, skal være fremstillet i produktionsåret 1987/88 af den producent, som indgår kontrakten eller fremlægger angivelsen, og tilhøre den samme type bordvin som den, der er omfattet af den i artikel 1 omhandlede kontrakt eller angivelse.

3. Den mængde bordvin, der kan omfattes af kontrakten eller angivelsen, kan ikke overstige den mængde, der er anført i den i artikel 1 omhandlede kontrakt.

4. Leveringskontrakter kan kun godkendes, hvis de indgås mellem producenten og det samme destilleri som det, med hvilket den i forordning (EØF) nr. 2786/87 omhandlede kontrakt blev indgået.

Artikel 3

Den i artikel 1 omhandlede destillation finder sted i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2179/83 og nærværende forordning.

Artikel 4

1. De i artikel 2, stk. 1, omhandlede kontrakter og angivelser skal mindst indeholde følgende oplysninger:

a) mængde, farve og virkeligt alkoholindhold for den vin, der skal destilleres

b) producentens navn og adresse

c) vinens oplagringssted

d) destilleriets navn eller firmabetegnelse

e) destilleriets adresse

f) henvisning til den destillationskontrakt, som producenten har indgået i henhold til forordning (EØF) nr. 2786/87.

2. Medlemsstaterne meddeler senest den 25. marts 1988 Kommissionen oplysningerne om de mængder bordvin, der er anført i de kontrakter, som er forelagt interventionsorganet.

3. Såfremt det af de i stk. 2 omhandlede oplysninger fremgår, at den samlede mængde bordvin, der er anført i de for interventionsorganerne forelagte kontrakter, overstiger 2,2 mio hl, kan kontrakterne kun godkendes for en vis procentdel af den anførte mængde.

Procentdelen fastsættes senest den 20. april 1988 af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 83 i forordning (EØF) nr. 822/87.

4. Interventionsorganet meddeler producenten resultatet af godkendelsesproceduren senest den 13. maj 1988.

5. Godkendelsen gives kun, hvis betingelserne i artikel 11 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3929/87 [1] er opfyldt.

6. Destillationen skal finde sted senest den 31. august 1988.

Artikel 5

1. Uden at det i øvrigt berører anvendelsen af artikel 44 i forordning (EØF) nr. 822/87, udgør den i artikel 42, stk. 3, i samme forordning omhandlede minimumspris:

— 2,68 ECU/% vol/hl for bordvine af type R I og R II og for bordvine med nær økonomisk forbindelse disse typer bordvine

— 2,49 ECU/% vol/hl for bordvine af type A I og for bordvine med nær økonomisk forbindelse med vin af denne type bordvin

— 5,57 ECU/% vol/hl for bordvine af type A II

— 6,36 ECU/% vol/hl for bordvine af type A III.

Disse priser er henholdsvis 1,66, 1,54, 3,45 og 3,94 ECU/% vol/hl for vine af druer produceret i Spanien.

Minimumspriser udbetales af destilleriet til producenten senest tre måneder efter den dag, hvor hvert parti leveret vin indgår på destilleriet.

2. Den i artikel 42, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede støtte fastsættes således:

a) hvis det ved destillationen fremkomne produkt svarer til definitionen på neutral alkohol som angivet i bilaget til forordning (EØF) nr. 2179/83:

— 2,19 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af rød bordvin af type R I og R II

— 2,00 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A I og af vin egnet til produktion af bordvin

— 5,12 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A II

— 5,93 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A III.

For neutral alkohol fremstillet af vin som omhandlet i stk. 1, andet afsnit, er støtten henholdsvis 1,15 og 1,03, 2,97 og 3,47 ECU/% vol/hl;

[1] EFT nr. L 369 af 29. 12. 1987, s. 59.

b) hvis det ved destillation fremkomne produkt er en vinbrændevin, der har de kvalitetsegenskaber, som er fastsat i de gældende nationale bestemmelser:

— 2,08 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af rød bordvin af type R I og R II

— 1,89 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A I og af vin egnet til produktion af bordvin

— 5,01 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A II

— 5,82 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A III.

For brændevin fremstillet af vin som omhandlet i stk. 1, andet afsnit, er støtten henholdsvis 1,04, 0,92, 2,86 og 3,36 ECU/% vol/hl;

c) hvis det ved destillation fremkomne produkt er et destillat eller en råalkohol med et alkoholindhold på mindst 52 % vol:

— 2,08 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af rød bordvin af type R I og R II

— 1,89 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A I og af vin egnet til produktion af bordvin

— 5,01 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A II

— 5,82 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A III.

For destillater eller råalkohol med et alkoholindhold på mindst 52 % vol, der er fremstillet af vin som omhandlet i stk. 1, andet afsnit, er støtten henholdsvis 1,04, 0,92, 2,86 og 3,36 ECU/% vol/hl.

Støtten udbetales for den mængde vin, der faktisk er destilleret, inden for de i artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede tolerancer og inden for de maksimumsmængder, der må destilleres.

3. Destillerier, der ikke har ansøgt om det i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede forskud, har i givet fald pligt til inden fire måneder efter vinens ankomst til destilleriet over for interventionsorganet at føre bevis for, at de har udbetalt vinens købspris til producenten inden for de i stk. 1, tredje afsnit, fastsatte frister.

Hvis dette bevis føres senest to måneder efter den fastsatte frist, og denne forsinkelse ikke skyldes en grov forsømmelighed fra destilleriets side, geninddriver interventionsorganet 20 % af den udbetalte støtte. Efter denne anden frist geninddriver interventionsorganet den samlede støtte.

Hvis det konstateres, at destillatøren ikke har betalt producenten købsprisen, udbetaler interventionsorganet inden den 1. juni 1989 producenten et beløb, der svarer til støtten, eventuelt gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 6

1. Denne forordnings bestemmelser vedrørende rødvin gælder også for rosévin.

2. Denne forordnings bestemmelser vedrørende en given type bordvin gælder også for bordvin med nær økonomisk forbindelse med denne type bordvin.

Ved anvendelsen af denne forordning anses følgende for at være i nær økonomisk forbindelse med bordvin af type:

— A I, de hvide bordvine, der har et virkeligt alkoholindhold på over 13 % vol, og som ikke tilhører type A II eller A III

— R I, de røde bordvine, der har et virkeligt alkoholindhold på under 12,5 % vol, og som ikke tilhører type R III

— R II, de røde bordvine, der har et virkeligt alkoholindhold på over 15 % vol, og som ikke tilhører type R III.

3. I Spanien kan en producent i henhold til Tiltrædelsesaktens artikel 125, stk. 1, til destillation levere det produkt, der fremkommer ved sammenstikning af en vin egnet til produktion af hvid bordvin eller af en hvid bordvin af egen produktion med en vin egnet til produktion af rød bordvin eller med en rød bordvin af egen produktion. Med henblik herpå sidestilles dette produkt med en hvid bordvin af type A I.

Artikel 7

1. Det i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede forskud udbetales inden tre måneder efter forelæggelsen af bevis for, at der er stillet sikkerhed.

2. Medmindre artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2179/83 finder anvendelse, frigives den i stk. 1 omhandlede sikkerhedsstillelse kun, såfremt der senest ved udgangen af den femte måned efter den i artikel 4, stk. 6, omhandlede sidste dato for destillationen føres bevis for, at den samlede mængde vin er destilleret, samt i givet fald for, at købsprisen for vinen er blevet betalt inden for de fastsatte frister.

Hvis disse beviser ikke føres inden for den fastsatte frist, men inden for de to følgende måneder, og denne forsinkelse ikke skyldes grov forsømmelighed fra destilleriets side, frigiver interventionsorganet 80 % af sikkerhedsstillelsen.

Artikel 8

I det i artikel 1, stk. 2, omhandlede tilfælde:

— forelægges det i artikel 1, stk. 2, omhandlede bevis inden den 1. juni 1988

— kan beviset for, at vinen er destilleret, ikke forelægges af destilleriet inden det i artikel 1, stk. 2, omhandlede bevis

— skal betalingen af den i artikel 5 stk. 1, omhandlede købspris finde sted senest en måned efter forelæggelsen over for den kompetente myndighed af det i artikel 1, stk. 2, omhandlede bevis med henblik på godkendelse af kontrakten, medmindre den resterende frist for gennemførelsen af ovennævnte bestemmelse er længere.

Artikel 9

1. I det i artikel 26, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede tilfælde indgives kontrakten eller angivelsen vedrørende levering til fremstilling af vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, til det kompetente interventionsorgan senest den 29. februar 1988.

Interventionsorganet meddeler producenten resultatet af godkendelsesproceduren senest den 13. maj 1988.

2. Fremstilling af vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, må først finde sted, når kontrakten eller angivelsen er godkendt, og senest den 31. juli 1988.

3. Destillation af vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, må ikke finde sted efter den 31. august 1988.

4. Fremstillingsvirksomheden tilsender senest den tiende i hver måned interventionsorganet en oversigt over de mængder vin, den har fået leveret i den forløbne måned.

5. For vin forarbejdet til vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, modtager fremstillingsvirksomheden en støtte, der pr. hl vin og pr. % vol virkeligt alkoholindhold inden fremstillingen af vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, og i forhold til de i artikel 5, stk. 1, første afsnit, omhandlede priser, fastsættes til følgende:

— 2,04 ECU for rød bordvin af type R I og R II

— 1,85 ECU for hvid bordvin af type A I og vin egnet til produktion af bordvin

— 4,93 ECU for hvid bordvin af type A II

— 5,72 ECU for hvid bordvin af type A III.

For vin, tilsat alkohol, bestemt til destillation, fremstillet af vin som omhandlet i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, er støtten henholdsvis 1,02, 0,90, 2,81 og 3,30 ECU % vol/hl.

For at kunne modtage støtten skal fremstillingsvirksomheden senest den 31. august 1988 forelægge det kompetente interventionsorgan en anmodning vedlagt en kopi af ledsagedokumenterne vedrørende transporten af den vin, der anmodes om støtte for, eller en oversigt over disse dokumenter.

Medlemsstaterne kan forlange, at de nævnte kopier og de nævnte oversigter attesteres af en kontrolinstans.

Udbetalingen af støtten finder sted senest tre måneder efter forelæggelsen af bevis for, at den i artikel 26, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede sikkerhed er stillet, og i hvert fald efter den dag, hvor kontrakten eller angivelsen er godkendt.

6. Med forbehold af artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2179/83, frigives sikkerhedsstillelsen kun, hvis det senest den 31. december 1988 er godtgjort, at:

— den samlede mængde vin, kontrakten eller angivelsen omfatter, er forarbejdet til vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, og er blevet destilleret

— producenten har fået udbetalt købsprisen inden de i artikel 5, stk. 1, tredje afsnit, fastsatte frister.

Hvis disse beviser ikke forelægges senest den 31. december 1988, geninddriver interventionsorganet støtten hos den virksomhed, der fremstiller den pågældende vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation.

Hvis beviserne forelægges efter den fastsatte frists udløb, men senest den 31. marts 1989, geninddriver interventionsorganet dog et beløb, der er lig med 20 % af den udbetalte støtte.

Hvis det konstateres, at den virksomhed, der fremstiller vinen, tilsat alkohol, bestemt for destillation, ikke har betalt producenten købsprisen, udbetaler interventionsorganet senest den 30. april 1989 producenten et beløb, der svarer til støtten, eventuelt gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne giver senest den 17. juni 1988 Kommissionen meddelelse om de mængder vin, der er anført i de godkendte kontrakter.

2. Destillerierne tilsender senest den tiende i hver måned interventionsorganet en oversigt over de mængder vin, der er destilleret i den forløbne måned, idet mængderne angives efter de kategorier, der omhandles i artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 2179/83.

3. Medlemsstaterne giver senest den 20. i hver måned pr. telex Kommissionen meddelelse for den forløbne måned om de mængder vin og vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, der er blevet destilleret, og de mængder produkter udtrykt i ren alkohol, der er fremstillet, idet der skelnes mellem produkterne i overensstemmelse med stk. 2.

4. Medlemsstaterne giver senest den 30. september 1988 meddelelse om de tilfælde, hvor destillerierne eller fremstillingsvirksomhederne ikke har overholdt deres forpligtelse, og om de foranstaltninger, der er blevet truffet, som følge heraf.

Artikel 11

De i artikel 5 og 9 fastsatte beløb omregnes til national valuta under anvendelse af den repræsentative kurs, der er gældende den 1. september 1987 inden for vinsektoren.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand